

Sygn. akt IV U 553/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 stycznia 2016r. w S.

odwołania J. B. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 marca 2015 r. Nr (...)

w sprawie J. B. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje J. B. (1) prawo do świadczenia przedemerytalnego od 11 marca 2015 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz J. B. (1) kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 553/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.03.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni J. B. (1) przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego, gdyż w dacie rozwiązania stosunku pracy, tj. 31.08.2014 r., nie wykazała okresu ubezpieczeniowego wynoszącego co najmniej 35 lat. Nie spełniła więc jednej z przesłanek wymienionych w treści art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona J. B. (1), która wносиła o jej zmianę, argumentując, iż pozwany ZUS bezzasadnie odmówił jej zaliczenia do stażu ubezpieczeniowego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od ukończenia 16. roku życia, tj. od 16.04.1977 r. do 2.09.1979 r. Ubezpieczona nie zgadzała się z tym, iż dojazdy do szkoły w S. uniemożliwiały jej pracę w gospodarstwie rolnym rodziców.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie przytaczając argumentację zawartą w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona J. B. (1), urodzona (...), złożyła w dniu 10.03.2015 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie jej prawa do świadczenia przedemerytalnego. Na podstawie przedłożonych dokumentów oraz dokumentów znajdujących w aktach o ustalenie kapitału początkowego, pozwany organ rentowy przyjął, że łączny okres ubezpieczenia J. B. (1) na dzień rozwiązania stosunku pracy, tj. 31.08.2014 r. wynosi 34 lata, 3 miesiące i 7 dni. Organ rentowy nie zakwestionował istnienia innych przesłanek do nabycia uprawnień do świadczenia przedemerytalnego określonych w art. 2 ust. 2 i 3 pkt 1-3 wyżej wymienionej ustawy. Zaskarżoną decyzją z dnia 26.03.2015 r. ZUS odmówił ubezpieczonej prawa do wnioskowanego świadczenia (k. 32 akt ZUS).

W toku postępowania odwoławczego, Sąd przeprowadził dowód z zeznań ubezpieczonej oraz świadków J. B. (2) i S. B. (k. 11v-13 a. s.). Sąd ustalił, iż rodzice ubezpieczonej zamieszkiwali we wsi Ł., gdzie prowadzili gospodarstwo rolne o powierzchni ok. 15 ha. J. B. (1) uczyła się w szkole krawieckiej w S.. Codziennie dojeżdżała na zajęcia, które odbywały się w godzinach od 8 do 12. Odległość z Ł. do S. wynosi ok 40 km. Wnioskodawczyni ze wsi Ł. dojeżdżała rowerem ok. 4 km do wsi N., gdzie znajdowała się stacja kolejowa. Następnie, pociągiem przemieszczała się do S.. Dojazd zajmował jej łącznie 1,5 godziny w jedną stronę. W godzinach rannych, przed wyjazdem do szkoły ubezpieczona nie wykonywała żadnych prac w gospodarstwie rolnym, natomiast po powrocie ze szkoły ok. godz. 15 miała stałe prace do wykonania tj. w pierwszej kolejności musiała przygotować karmę dla trzody chlewnej, albowiem rodzice jej hodowali znaczną ilość trzody od kilkunastu, do kilkudziesięciu sztuk. Do zadań J. B. (1) należało siekanie ziemniaków, rżnięcie siewki, a także młynkowanie zboża. Ponadto pomagała w dojeniu krów, a także do jej częstych prac należało przebieranie ziemniaków. Rodzice ubezpieczonej uprawiali znaczną ilość ziemniaków, tj. ok. 5 ha. Rodzeństwo było w większości młodsze od niej, a jedynie dwóch braci miała starszych, z których jeden mieszkał w innej wsi, u dziadków, zaś drugi był również uczniem szkoły zawodowej w S.. W gospodarstwie nie było maszyn i prace polowe wykonywane były ręcznie. Znaczne nasilenie prac miało miejsce w okresie wiosennym i letnim. Wówczas pomagała rodzicom w pracach polowych, w szczególności przy wykopkach ziemniaków, a także przy zwożeniu zboża ze stodoły. Zwykle prace związane z codziennymi obowiązkami dotyczącymi przygotowania karmy dla zwierząt kończyła między godzinami 19 a 20.

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonej oraz zeznaniom świadków. Zeznania te są bowiem spójne i przekonujące. Świadkowie prowadzili gospodarstwo rolne znajdujące się w niewielkiej odległości od gospodarstwa rodziców ubezpieczonej. Poczynione ustalenia pozwalają na przyjęcie, iż codzienne prace ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym rodziców przekraczały połowę dniówki roboczej, tj. 4 godziny. Należy bowiem podkreślić, iż gospodarstwo rolne było duże jak na tamte czasy, zaś konieczność wykonywania większości prac rolniczych przy pomocy prostych narzędzi skutkowało tym, iż prace te zajmowały kilka godzin każdego dnia. Zatem systematyczna pomoc ubezpieczonej w wykonywaniu prac w gospodarstwie była niezbędna. Zdaniem Sądu, znaczna odległość z miejsca zamieszkania rodziców ubezpieczonej do szkoły zawodowej, w której ona uczyła się nie pozbawiała J. B. (1) możliwości wykonywania w sposób systematyczny prac w gospodarstwie rolnym po powrocie ze szkoły, zważywszy, iż zajęcia w tej szkole zawodowej trwały krótko, gdyż była to szkoła przysposabiająca do wykonywania zawodu krawcowej. Zatem ubezpieczona miała możliwość wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym w wymiarze co najmniej połowy dniówki roboczej dziennie. W związku z tym Sąd przyjął, iż zaistniała podstawa do zaliczenia spornego okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców do stażu pracowniczego na zasadzie art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 poz. 1440 ze zm.).

W ten sposób wnioskodawczyni osiągnęła wymagany próg 30 lat stażu ubezpieczeniowego w myśl art. 2 ust. 1 pkt 5 cyt. wyżej ustawy o świadczeniach przedemerytalnych i nabyła zatem prawo do tego świadczenia od dnia 11.03.2015 r.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 490) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29.07.2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej

udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2015 poz. 1078) oraz w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804). Sąd zasądził więc na rzecz ubezpieczonej od pozwanego organu rentowego kwotę 60 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.